

Hỏi Đáp để giúp đỡ bạn đạo mới

Dưới đây là một số câu hỏi thường được các bạn đạo mới nêu ra, được trích từ quyển « Thực Hành Tự Cứu » 314 trang (<http://www.voviphatphap.org/docs/kinhsach.html>). Mời xem tài liệu Hỏi Đáp kèm theo.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

(Thực Hành Tự Cứu, p. 81)

1. Vô Vi nghĩa là sao?
2. Chủ trương của Vô Vi là gì?
3. Làm sao chúng ta có thể biết được một pháp môn là chánh pháp?
5. Tại sao cái gì của bên Vô Vi cũng kêu từ từ?
9. Người ta chết rồi sẽ đi về đâu ? Những người không tu thì sẽ như thế nào?
10. Tu đời là gì?
11. Tu đạo là gì?
12. Thế nào gọi là đời đạo song tu?
20. Tại sao phải tu khi còn ở trần gian?
21. Tại sao kêu là điển? Điển đời là gì ? Điển đạo là gì?
22. Điển giới ai thấy mà lấy làm bằng chứng?
23. Thế nào là bước qua điển giới?
24. Thiên khác với tu như thế nào?
26. Như vậy có sự khác biệt giữa các pháp thiên như thế nào?
28. Thế nào là pháp tu tất?
31. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có phải là một pháp môn tu thiên hay không?
32. Tại sao phải gọi dài như vậy?
33. Tại sao pháp Vô Vi còn gọi là pháp môn xuất hồn?
34. Xin Thầy giải thích thêm Hồn là gì?
36. Làm sao biết được mình xuất hồn?
38. Xuất vía là gì?
40. Con là một người theo đạo công giáo, nhiều khi đến nhà thờ, không đọc kinh công giáo lại niệm Phật Di Đà nhiều hơn. Vậy khi chết sẽ đi về đâu?

PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU

(Thực Hành Tự Cứu p. 110)

1. Ngoài cách xem băng chỉ dẫn của Thầy có thể nhờ bạn đạo kiểm soát hộ mình không? Nếu vậy thì làm sao biết bạn đạo đã thờ và thiên đúng cách?
2. Tại sao ngồi thiên lại phải quay mặt về hướng Nam?
3. Tại sao ngồi thiên thì lưng phải luôn luôn thẳng?
4. Tại sao hành giả phải chấp hai tay để niệm?
5. Tại sao hành giả phải răng kề răng co lưỡi?
7. Tại sao phải niệm Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát?
8. Tại sao phải niệm Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc?
9. Tại sao những người mới tu ban đầu phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật ở 6 luân xa?

14. Có người niệm Nam Mô A Di Đà Phật khi thì cảm thấy thanh thản, khi thì cảm thấy dao động, mặc dù có rặng kệ rặng co lười và tập trung ý chí ở Hà Đào Thành nhưng vẫn không hết. Đó là do sự biến chuyển điển quang ở trong mình hay là do trực điển tung lên?

15. Tại sao khi hành thiền, lúc nào mình cũng phải ngó giữa hai chân mày và ý tập trung ở đỉnh đầu?

17. Trong thời gian từ 3 giờ chiều đến 9 giờ tối, có thể làm phép Soi Hồn hoặc Pháp Luân Chiếu Minh hoặc ngồi trụ trên đỉnh đầu niệm lục tự hay không?

SOI HỒN

(Thực Hành Tự Cứu p. 120)

1. Xin cắt nghĩa Soi Hồn là gì?
2. Trong lúc Soi Hồn, tâm trí mình phải như thế nào?
3. Trong lúc Soi Hồn có nhiều tư tưởng tạp nhạp thì phải làm sao?
4. Soi Hồn cần thiết như thế nào?
5. Tại sao phải Soi Hồn?
6. Khi Soi Hồn hai ngón tay bịt hai lỗ tai để làm gì?
7. Có cần bịt lỗ tai thật kín hay không?
8. Để ngón tay trở chặn ở trán để làm gì?
9. Tại sao ngón tay giữa lại kéo nhẹ mí mắt?
10. Nguyên tắc của Soi Hồn là nhìn thẳng ngay trung tim chân mày, lắng nghe điển chạy trung tim bộ đầu, có phải vậy không?
16. Xin cho biết sự hữu ích của Soi Hồn?
18. Khi Soi Hồn hai cánh tay bị mỏi thì phải làm sao?
23. Trong ngày mà rối rảnh có nên Soi Hồn thêm hay không? Và bao nhiêu lần trong ngày?
24. Soi Hồn là để gia tăng chấn động lực. Xin giải thích thêm?
25. Gia tăng chấn động lực là gì?
31. Soi Hồn đỉnh đầu mát và xương sống mát lạnh, đó là trạng thái gì?

PHÁP LUÂN CHIẾU MINH

(Thực Hành Tự Cứu p. 136)

1. Nên tập Pháp Luân Chiếu Minh vào lúc nào, và công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh?
2. Tại sao khi thờ Pháp Luân Chiếu Minh thì phải chú ý đến cái rún?
4. Thưa Thầy tại sao thờ Chiếu Minh phải đếm từ 1 cho đến 12 rồi từ 1 cho đến 11, v.v... cho tới số 0?

THIÊN ĐÌNH

(Thực Hành Tự Cứu p.154)

5. Ngồi thiền trên ghế hai chân phải làm sao?
6. Ngồi thiền xếp bằng ở trên tapis (6) tốt hay xấu?
12. Giờ nào không hành thiền được cho người mới tu?

13. Nhiều người mới tu sợ hành thiền nửa đêm thì mất giấc ngủ và hại sức khỏe có đúng không?

14. Khi ngồi thiền có nên nghe băng giảng Vô Vi hay không?

PHÁP LÝ VÔ VI

(Thực Hành Tự Cứu, p. 81)

1. Hỏi: Vô Vi nghĩa là sao?

Đáp: Vô là không, Vi là nhỏ nhất cũng không. Cho nên chúng ta am hiểu được nguyên lý của Vô Vi thì ở đời không có gì tranh chấp mà tạo khổ cho chính mình. Vô Vi là đi tới chỗ thanh nhẹ. Muốn biết rõ Vô Vi, nhìn mặt Trời nó "không" mà nó sáng. Cái "không" từ bi của mọi người còn sáng hơn nữa, xác nhận rõ con người chế bóng đèn chớ bóng đèn không chế con người được.

2. Hỏi: Chủ trương của Vô Vi là gì?

Đáp: Chủ trương của Vô Vi là tự thức, tự khai triển lấy chính mình, mở thức hòa đồng hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ, đi tới vô cùng.

3. Hỏi: Làm sao chúng ta có thể biết được một pháp môn là chánh pháp*?

Đáp: Pháp môn nào mà khứ trực lưu thanh là Chánh pháp. Chúng ta mang cái thể xác trực ô, ăn uống cũng trực, độc tố đầy đầy, pháp nào giải ra được thì cái pháp đó là chánh. Bất cứ cái pháp nào mà giải được độc tố trong người, cái đó là chánh pháp. Những pháp nào làm gia tăng trực ô, đó là tà pháp bị điều khiển bởi ngoại cảnh.

Bổ túc

Thực hành tự cứu p.236

Chánh Pháp là sự chơn chánh của phần thanh điển li thân, pháp là khứ giả. Mà cái thanh điển đó, khi các bạn ngồi, các bạn nhắm mắt, các bạn thấy riu riu nhẹ rút đi lên, mà càng đi càng thẳng hoa, tâm hồn càng sung sướng, càng nhẹ nhàng thì các bạn mới thấy đó là chánh pháp. Chánh pháp là gì? Là do cái đường mình xuất phát ra, mà mình thấy rõ con đường đó mình sẽ tiến triển đến vô cùng, thì mới kêu là chánh pháp hay là chơn pháp.

5. Hỏi: Tại sao cái gì của bên Vô Vi cũng kêu từ từ?

Đáp: Là để con người học lại cái nhẫn mà thôi. Chúng ta giảng trần nhiều kiếp chỉ học có chữ nhẫn mà tới nay chưa xong. Tu cũng muốn mau và cái gì cũng muốn mau hết. Mất cái chữ nhẫn. Có mau đi nữa mà thiếu cái sáng suốt thì làm được việc gì ! Chúng ta vạn sự phải từ từ khai triển trong thanh tịnh.

9. Hỏi: Người ta chết rồi sẽ đi về đâu ? Những người không tu thì sẽ như thế nào?

Đáp: Cho nên có luật nhân quả đàng hoàng. Chúng ta làm người chúng ta có nhân từ, có từ ái, bác ái, từ bi xây dựng cho chung thì tương lai chết là phần hồn chúng ta sẽ nương

cái luồng điện thanh nhẹ, có người đưa rước và có người giúp đỡ. Có nhiều người không có tu Pháp lý Vô Vi mà tâm họ tốt, tâm bác ái tràn đầy, muốn mọi người hướng về trật tự và xây dựng cho chung. Cái tinh thần đó ở thế gian gọi là chánh nghĩa, tốt lắm. Những người đó chết cũng thành Thần vậy, mà Thần họ sẽ có cơ hội dự những cuộc thuyết pháp của Chư Phật. Họ cũng tu tiến trở về cõi Phật được.

10. Hỏi: Tu đời là gì?

Đáp: Tu đời là làm phước. Như ở thế gian đi học ngành nghề, nhiều ngành nghề. Ngành nghề nào học ra rồi chúng ta phải phục vụ tận tâm. Như thành bác sĩ, kỹ sư cũng là làm phước, học phước đó nhưng mà không tận tâm là nó phản lại vô phước. Ta học được nghề, ta phải tận tâm phục vụ, thì cái nghề sẽ tinh vi và tạo được phước đức cho chính mình kêu bằng tu phước. Phải dẫn thân độ đời tu phước.

11. Hỏi: Tu đạo là gì?

Đáp: Tu đạo là phải tạo sự quân bình trong nội thức của chính mình để phần hồn có cơ hội ngự trên tòa sen thanh nhẹ hòa hợp với chấn động của vũ trụ mà đi, cũng như khi mà chúng ta Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên Định. Luồng điện quân bình nhắm mắt xuất ra, trước mắt chúng ta có đám mây, cứ bước lên đám mây đó đi là tốt rồi, còn êm ả hơn chiếc Mercedes.

12. Hỏi: Thế nào gọi là đời đạo song tu?

Đáp: Đời đạo song tu là chúng ta có cái xác này mà chúng ta không có dẫn thân khai thác lấy chính mình, thì cái xác này kể như vô dụng. Cái xác này nó không có cơ hội phục vụ cho cái hồn tiến hóa. Cái xác này có trật tự là sẽ có cơ hội phục vụ cho cái hồn tiến hóa. Có cái xác, có cái hồn mà không có biết, cũng đi yêu thương. Nghe Chúa giảng yêu thương rồi đi yêu thương người ta, rồi bị người ta gạt cái ngòi đó khóc. Cái đó không được, cái đó trật rồi. Phải yêu thương lấy chính mình, biết chính mình, khai thác lấy chính mình hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ. Mình là chủ của một Tiểu Thiên Địa, cái hồn này là chủ của một Tiểu Thiên Địa mà không khám phá được cái cơ cấu này nó vi diệu bằng cách nào mà tại sao mọi người ham thích cái thể xác này mà cứ đùn đầu vô cái thể xác này để lãnh khổ. Từ Tổng Thống tới người dân cũng đều khổ chớ không ai sướng đâu. Vì cái xác này sanh lão bệnh tử khổ rõ ràng mà chúng ta tu để khai phá cái Tiểu Thiên Địa này, mới thấy cái sự huyền vi cấu trúc của Trời Đất đã hình thành, thì phần hồn mới thấy rõ có trách nhiệm đem sự sáng suốt phục vụ cho thể xác và phục vụ quần sanh, dẫn thân vô quái ngại mới gọi là đời đạo song tu.

20. Hỏi: Tại sao phải tu khi còn ở trần gian?

Đáp: Vì trần gian không thật với nhau, thiếu thật thà, do đó tạo sự kích động và phản động. Mà muốn giải quyết sự kích động và phản động là thế nào? Phải tu sửa lấy chính mình, vì mình có khối óc, có lãnh vực thanh tịnh, mà nếu đạt tới thanh tịnh thì mình không còn sự kích động và phản động vì khi thanh tịnh là hóa giải mọi sự kích động và phản động. Cho nên cần tu để dự trường thi tại thế gian, sống vui hòa mình trong thanh tịnh.

21. Hỏi: Tại sao kêu là điện? Điện đời là gì? Điện đạo là gì?

Đáp: Muốn biết điển là chúng ta mới dòm hạt gạo do đâu hình thành ? Không nhờ điển Trời, Mặt Trăng, Mặt Trời quang chiếu làm sao chúng ta có hạt gạo ? Mà sức mạnh của hạt gạo có chút xíu mà có thể nuôi con người sống cả trăm năm là do cái gì ? Gạo chúng ta nấu thành cơm, cơm ăn vô nó biến thành thủy, thủy biến thành khí, khí biến thành sắc. Là nó trở về sắc giới, nó phải trở về sắc giới. Thì từ sắc giới mới chúng ta tu lập lại quân bình, luồng điển hòa hợp với sắc giới rồi mới rõ tâm linh là cái gì? Điển giới tâm linh là cái gì? Vừa nói là minh giải liền. Vừa nhớ là thấy hình ảnh liền, không có sao hết, nhanh chóng vô cùng.

22. Hỏi: Điển giới ai thấy mà lấy làm bằng chứng?

Đáp: Khi tu hành rồi sẽ thấy. Có người thấy mới nói lại cho mình nghe. Chớ không phải con ma đi xuống đây nói đâu. Có người thấy được mới nói lại cho mình nghe. Họ thấy lấy chính họ, họ tu sửa. Mà lấy gì làm bằng chứng? Nếu mà điển họ dồi dào thì mắt họ sáng, mặt họ tươi. Không có bị ám khí như người thường dùng lý thuyết mà không sửa chữa tâm thân.

23. Hỏi: Thế nào là bước qua điển giới?

Đáp: Bước qua điển giới là mình làm Pháp Luân Thường Chuyển, âm dương hiệp nhất hợp khí cùng Trời Đất thì mới có cơ hội nương đó mà bước qua điển giới tiến hóa nhanh nhẹ, trí tuệ khác, suy nghĩ cũng khác, nháy mắt là giải quyết được sự việc của chính mình, không phải lo lâu. Có nhiều người cả tháng mới viết được mấy câu thơ, mà những người tu Vô Vi này nó làm một chập là nó ra rồi, chút xíu nó ra rồi. Nó hội tụ được luồng điển âm dương trong cơ tạng nó và nguyên khí của Trời Đất hỗ trợ cho nó tiến hóa nhanh, nó phân giải rõ rệt, gom gọn thành thi thơ chớ không có gì đâu.

24. Hỏi: Thiền khác với tu như thế nào?

Đáp: Tu mà không thiền là tu không có kết quả. Tu mà tu lý luận là tu hú chớ không phải thật tâm tu. Tu là phải thiền. Tu hú là rủ người này tu, người kia tu, tu trong lý thuyết thôi. Còn hành không có, để cãi lộn về lý thuyết thôi. Chớ cái thực hành để khai tâm, mở trí và nói chơn ngôn cảm động đối phương để đối phương tự tiến và xuất phát những chơn ngôn để truyền cho nhơn loại, người này tới người nọ. Cái chuyện đó mới là thực chơn hơn. Còn dùng lý thuyết, dùng lời kinh kệ nói đủ thứ nhưng mà chính bản thân chưa đạt được một cái gì. Mình nhìn họ mình hiểu rồi, nói hay lắm, nói kinh sách, nói tới chuyện đời xưa không có bỏ một câu nào hết, nhưng mà rốt cuộc hoàn cảnh không có yên ổn, gia đình cũng chưa có tiến tới tốt. Chỉ có thực hành tu thiền mới thật là tu.

Thế gian này chỉ có một đạo Tình Thương và Đạo Đức mà chính mình không thương mình làm sao mình thương người khác. Tu là thương mình, sửa lại, lập lại sự quân bình của chính mình mới là thật sự là tu. Thương mình mới thương họ, mới biết được giá trị của tình thương, của Bề Trên đang ban chiếu ở chỗ nào. Ngày hôm nay chúng ta ngồi đây có đèn điện chiếu, có phương tiện đầy đủ do đâu? Do điện năng của Trời Đất hình thành đã từ lâu, từ bao nhiêu năm rồi đâu phải mới đây đâu. Cái mới đây chúng ta hưởng là nó đã có từ bao nhiêu năm, kết tập từ bao nhiêu năm, cấu trúc từ bao nhiêu năm mới hình thành. Chớ không phải là đơn giản đâu. Đại phước đức chúng ta mới được ngự trong cái chỗ ổn định như vậy và nghe những lời truyền cảm phân giải trong tâm ta mà chính ta có khả năng tiến tới chớ không phải người truyền pháp độc đoán một người đâu. Trong ta có cho nên mọi người chúng ta là bình đẳng. Nghe, hiểu, hành, tiến là bình đẳng không có đị

biệt giữa sự phụ và đệ tử để uy hiếp tinh thần người khác. Ở đây toàn là bình đẳng thương yêu trong xây dựng, thực hiện cái đạo Tình Thương và Đạo Đức. Biết mình, biết họ, cùng tu, cùng tiến, xây dựng cho chung để giải quyết đại sự chung tại thế gian đã và đang đau khổ từ bao nhiêu triệu năm không giải quyết được.

26. Hỏi: Như vậy có sự khác biệt giữa các pháp thiên như thế nào?

Đáp: Giữa những pháp thiên so sánh thì thấy có sự khác biệt. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là ứng dụng tất cả những gì từ tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất đã cho chúng ta. Chúng ta hòa hợp với tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất mà tiến thì chúng ta đang hành Pháp Lý Vô Vi, chỉ biết Pháp Lý Vô Vi là một pháp cho tất cả mọi pháp. Mọi người đều sống như vậy và phải tiến đúng đường mới giải quyết được. Cũng như trước mặt ta, hiện tại có người đang quay hình ảnh mà những người đó không có chuyên môn, làm sao đem được cái hình ảnh tốt. Những người chuyên môn phục vụ và thương quý chúng ta họ mới làm được cái điều lành cho chung. Chúng ta tu cũng vậy, chúng ta biết thương quý cảnh tranh Trời tốt đẹp, chúng ta tu để lập lại trật tự bừng sáng trong nội tâm thì nhiên hậu chúng ta mới có những lời chọn lý truyền cảm để bổ thí chọn ngôn cho chúng sanh mượn cái đó để giải quyết trong khi khổ tâm. Kêu bằng cứu khổ ban vui là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

28. Hỏi: Thế nào là pháp tu tắt?

Đáp: Vô Vi là pháp tu tắt. Theo con đường Vô là không, Vi là nhỏ cũng không. Trong không nó còn không. Chuyện lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không, thì nó mới tu tắt được. Ở trong gia đình chuyện nhỏ xé to thì con đường nó giải quyết, nó dài lắm mới giải quyết được. Mà trong gia đình chúng ta chuyện lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không, tức khắc chúng ta giải quyết được, không có gì hết. Ngồi lại với nhau dễ dàng. Đến đây với hai bàn tay không rồi phải trở về với hai bàn tay không, tranh chấp làm chi. Gia đình sẽ ổn định, không có gì. Khổ cách nào cũng có cách giải quyết được hết.

31. Hỏi: Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có phải là một pháp môn tu thiên hay không?

Đáp: Nó là một pháp cho tất cả mọi pháp.

32. Hỏi: Tại sao phải gọi dài như vậy?

Đáp: Pháp Lý: pháp là khứ giả, phải rành rẽ, rõ rệt.

Vô Vi là phải giải thích về không, giải thoát được không không thanh nhẹ. **Khoa Học** là ứng dụng trong mọi trường hợp cũng có thể tiến hóa được kêu bằng khoa học.

Huyền Bí là nội tâm của chúng ta sẽ mở ra và tự hiểu, tự thức, tự tiến.

Phật Pháp là hướng về sự thanh nhẹ mà đi. Phật Pháp là vô danh, không có đặt cái ông đó mà quỳ lạy hoài thì mình càng ngày càng nặng trọc. Phật là vô danh cho nên mình phải hành tới thanh nhẹ mình mới thấy giá trị của một vị Phật. Cho nên Phật, Phật đã nói Phật đã thành chúng sanh sẽ thành nêu chịu tu. Không tu thì lân la đời, luân hồi làm thú vật, ma quỷ lần lần cũng đi tới chỗ thanh nhẹ và học tiến ở tương lai nhưng mà nó chậm chót thôi. Thượng Đế có dạy hết, có nắng, có mưa là có dạy rồi, trong có có, không

không đã dạy con người tiên hóa, trong trước, trong thanh cũng đã và đang dạy con người.

33. Hỏi: Tại sao pháp Vô Vi còn gọi là pháp môn xuất hồn?

Đáp: Pháp Vô Vi là giải trước mới xuất về cõi thanh được, nếu ôm trước làm sao về thanh được. Thực hành cái phương pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên Định toàn là giải, niệm Phật cũng là giải. Từ đầu chí cuối, từ sớm mai tới chiều cũng là giải. Giải cái trước thì tự nhiên nó hội tụ cái thanh. Cái thanh về đâu? Thanh là cõi Trời thì nó phải xuất hồn đánh lễ Phật là đúng. Gần những người đã tu trước hơn mình và thanh nhẹ thì nó mới bình đẳng trong tiến hóa của lời Phật đã nói : “Chỉ hành mới tiến, không hành không bao giờ tiến được.”

34. Hỏi: Xin Thầy giải thích thêm Hồn là gì?

Đáp: Hồn là tinh ba của Vũ Trụ cấu thành, thì nó có hình tướng như chúng ta nhưng mà nó nhỏ, gọn hơn, nhắm mắt là nó xuất đi, nó trẻ cũng như baby¹ vậy đó, đi đâu cũng được, nhanh nhẹ, chớ không phải nặng trước, gồ ghề đi tới hù người ta, không có vụ đó. Nhanh nhẹ, dễ thương. Cho nên người tu thể gian mà tu đứng đắn, mặt mày tươi, dễ thương, mắt sáng, mặt tươi, dễ thương. Thấy xác to nhưng mà gom lại có chút xíu thôi. Điểm Linh Quang, mình là một điểm Linh Quang tại trần mà không gom lại thì làm sao mình tiến hóa cõi Trời được. Cho nên phải bỏ công. Ở thể gian kiếm tiền cũng phải học, phải khổ, phải dày công mới có tiền. Tu cũng vậy, phải dày công mới tiến hóa tới cõi Tiên Giới và mới thấy được phần hồn tiến hóa ở chỗ nào mà tiếp tục tu tiến tới vô cùng.

36. Hỏi: Làm sao biết được mình xuất hồn?

Đáp: Khi mình tu thanh nhẹ, giải được hết rồi thì nhắm mắt tự nhiên mình ở nơi khác, không phải ở nơi trong thể xác này và mình có thể liên lạc bất cứ ở chỗ nào mình gặp được và nhớ rất rõ hình ảnh mình đã gặp và học hỏi được nơi chỗ thanh nhẹ và chúng ta mới đem cái sự thanh nhẹ đó bố thí chơn ngôn cho thể gian cùng tu, cùng học. (...)²

38. Hỏi: Xuất vía là gì?

Đáp: Con người có vía, có hồn. Mà tu nó thanh nhẹ rồi thì cái vía nó mới rời khỏi thể gian, nó tập tành, nay chút, mai chút, vừa nhắm mắt thấy xuất ra đi đâu? Đi đây, đi đó, đi trong cơ thể mình mà thôi nhưng mà tưởng đi ra bên ngoài. Rồi từ đó mới khám phá đây là một Tiên Thiên Địa có Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, có ngũ sắc, ngũ quan, huyền sắc, huyền quang, màu sắc lộng lẫy, có núi non trên khối óc của chúng ta, trên bộ đầu chúng ta đầy đủ núi. Núi non tươi đẹp, dưới bụng của chúng ta có tứ hải quy gia, ngay lỗ rún là quy gia, có nguồn sống vui đẹp ở trong ta. Cho nên những vị Phật tu thanh tịnh rồi biết bao nhiêu chuyện phải giải quyết. Cho nên dẫn thân tu, càng tu càng thấy rõ chính mình và thấy khả năng vô cùng, mình cần phải học và hành và đi tới vô quái ngại mới là đúng người tu.

40. Hỏi: Con là một người theo đạo công giáo, nhiều khi đến nhà thờ, không đọc kinh công giáo lại niệm Phật Di Đà nhiều hơn. Vậy khi chết sẽ đi về đâu?

¹ Baby: Đứa bé mới sinh; trẻ thơ.

² Tiếp tục ở đây (p. 100) : http://voviphatphap.org/docs/pdf/THTC2014_book.pdf

Đáp: Niệm Phật là sửa mình. Còn đọc kinh mà không sửa mình thì cũng như không. Lời chúa nhắc nhở từ li, từ tí mà mình không có sửa đúng kinh thánh, cũng tới nhà thờ vô ích. Mà niệm Nam Mô A Di Đà Phật là sửa tâm, sửa trí mà vô trong cái nhà thờ chúng ta mới thấy trực thanh nó ra thế nào. Người có thực chất hành và người không hành nó thế nào. Càng niệm Phật càng thấy được gần Chúa hơn. Niệm Phật để trở về không, mới học từ bi và thực hiện từ bi.

PHƯƠNG PHÁP CÔNG PHU

(Thực Hành Tự Cứu p. 110)

1. Hỏi: Ngoài cách xem băng chỉ dẫn của Thầy có thể nhờ bạn đạo kiểm soát hộ mình không? Nếu vậy thì làm sao biết bạn đạo đã thờ và thiền đúng cách?

Đáp: Tôi đã dẫn thân quay video hít thở rõ ràng. Đó là bạn thân của các bạn nếu bạn thiền, bạn cứ bật ra coi ngày hai lần thét rồi nó quen. Bạn làm được, chớ không cần kiểm ai. Mỗi người bày một chuyện rồi bày lung tung nó hư.

2. Hỏi: Tại sao ngồi thiền lại phải quay mặt về hướng Nam?

Đáp: Phải quay mặt về hướng Nam vì hướng Nam hóa sanh hóa. Minh tập trung lửa ở trung tim chân mày, thì kêu bằng Hòa-Hòa Tương-Giao. Lửa dẫn lửa, phát sáng lạ hơn, còn hòa kiêm thủy làm sao dẫn được? Chúng ta lấy tay đánh vô trung tim chân mày một cái nó xệt toá hỏa tam tinh, rồi cái luồng điện âm dương nằm từ bên trái qua bên mặt hợp nhất để xuất phát đi lên, nó hòa hợp với hướng Nam. Hướng Nam là chỉ Thiên đàng chỉ có lửa, chớ không có cửa chặn đường, mà luồng điện của chúng ta hòa hợp với luồng điện ở Bên Trên thì chỉ có rút đi lên thôi không có đi xuống nữa.

3. Hỏi: Tại sao ngồi thiền thì lưng phải luôn luôn thẳng?

Đáp: Phải thẳng lưng, vì nếu chúng ta khòm thì đau ngực. Và lại, lưng thẳng mới mở đi lên được, khai thông mạch Đốc dễ dãi hơn. Còn chúng ta ngồi cong lưng không được, vì khí huyết sẽ uất, cho nên phải thẳng lưng luôn luôn.

4. Hỏi: Tại sao hành giả phải chấp hai tay để niệm?

Đáp: Vì chúng ta có âm, có dương. Cơ thể chúng ta âm dương là có điện. Hai luồng điện hợp nhất nó mới là xuất phát đi lên. Thì cái ý nguyện của chúng ta mới chuyển đạt tới được.

5. Hỏi: Tại sao hành giả phải răng kê răng co lưỡi?

Đáp: Khi chúng ta co lưỡi răng kê răng là chúng ta đang thực thi, co lưỡi răng kê răng nó mới tập trung tinh khí thần cũng như cái ấn của Quán Âm đã có từ lâu như thế này : hai tay chúng ta chấp lại, làm vậy là ấn của Quán Âm đây. Tinh khí thần trụ, co lưỡi răng kê răng thì nó mới trụ và thăng hoa đi lên được.

7. Hỏi: Tại sao phải niệm Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát?

Đáp: Vì Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới là nơi thanh tịnh cuối cùng để phát triển của phần hồn. Vì chúng ta phải hướng nơi tâm về đó thì con đường đi chúng ta mới thật sự thanh nhẹ.

8. Hỏi: Tại sao phải niệm Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc?

Đáp: Long Hoa Giáo Chủ khi mà tâm chúng ta tưởng tới Quán Thế Âm Bồ Tát thì xán lạn trong nội tâm thì hoa tình thương sẽ uởm nở, Long Hoa Giáo Chủ là phải trụ, thanh khí đã chuyển hóa xuống chứng minh cho chúng ta trong lúc ngồi thiền.

9. Hỏi: Tại sao những người mới tu ban đầu phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật ở 6 luân xa?

Đáp: Những người mới tu ban đầu phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật ở 6 luân xa vì chúng ta đang sống trong tập quán thờ cúng và không biết giá trị khai mở trung tim chân mày và khai mở khối óc, khai mở cơ tạng thành ra đăm ra mê tín. Phương pháp này là tự khai mở lục thông thì không còn sự mê tín nữa. Sau đó là tùy theo cái luồng điện phát triển ngay trung tim chân mày và phát triển lên chỗ trán và trên má, bộ đầu. Lúc đó là luồng điện càng ngày càng khai mở thì tự nhiên nó trụ tới đó. Lúc nào chúng ta cũng chú ý ngay trung tim chân mày xuất phát ra trước hết.

14. Hỏi: Có người niệm Nam Mô A Di Đà Phật khi thì cảm thấy thanh thản, khi thì cảm thấy dao động, mặc dù có răng kẻ răng co lưỡn và tập trung ý chí ở Hà Đào Thành nhưng vẫn không hết. Đó là do sự biến chuyển điện quang ở trong mình hay là do trực điện tung lên?

Đáp: Do luồng điện trung ương chưa liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ thành ra khi nặng, khi nhẹ. Nếu mà chúng ta dày công thường niệm như vậy thì nó sẽ liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ thì lúc nào chúng ta tưởng nó cũng thanh nhẹ hết. Cho nên kêu bằng tịnh. Tới đó là tịnh rồi, xuất phát đó là tịnh, thanh tịnh.

15. Hỏi: Tại sao khi hành thiền, lúc nào mình cũng phải ngó giữa hai chân mày và ý tập trung ở đỉnh đầu?

Đáp: Bởi vì chúng ta tu là muốn trở lại ngay thẳng và muốn khám phá tất cả. Chớ còn tu mà đi theo bên tay mặt và theo bên tay trái là giới hạn mức tiến. Chúng ta lấy trung dung, phải ngó ngay để đi tới, và sẽ dẫn tiên tay mặt cũng như tay trái. Bên trong Tiểu Thiên Địa chúng ta, có tả có hữu, có thanh có trực. Nếu chúng ta là chủ nhân ông, ông vua của một Tiểu Thiên Địa mà không công bằng làm sao dẫn tiến được vạn linh? Chúng ta phải đi trung dung, không nghiêng tay mặt, không nghiêng tay trái.

17. Hỏi: Trong thời gian từ 3 giờ chiều đến 9 giờ tối, có thể làm phép Soi Hồn hoặc Pháp Luân Chiếu Minh hoặc ngồi trụ trên đỉnh đầu niệm lục tự hay không?

Đáp: Được.

SOI HỒN

(Thực Hành Tự Cứu p. 120)

1. Hỏi: Xin cắt nghĩa Soi Hồn là gì?

Đáp: Trên thế gian này chưa có tôn giáo nào thực hành pháp Soi Hồn, pháp này giúp cho bạn khai mở trung tâm điểm của bộ đầu gọi là Thiên Môn hay Hà Đào Thành và chấn động lục của luồng điện sẽ phát triển mãi mãi đến vô cùng tận. Khi chúng ta đưa hai tay ngang vai, tất cả các thần kinh của ngũ tạng, tim, can, tì, phế, thận, đều hoạt động và toát

mồ hôi. Lúc đầu hai ngón tay cái bịt kín lỗ tai thì người mới tu, tánh còn nóng, cảm thấy lỗ tai nghe ồ ồ. Tu lâu bạn sẽ không còn nghe ồ ồ nữa, lúc đó bạn cảm thấy tinh thần sáng suốt. Người mới tu làm pháp Soi Hồn để khôi phục thần lực đã bị mất đi trong ngày, vì làm việc, vì sinh hoạt chúng ta phải dùng tất cả khả năng sẵn có của chính mình, dùng điển để bồi lấy đồng tiền chén cơm, thì không thể nào không bị suy yếu thần kinh. Khi ta làm việc trở về, ta làm Soi Hồn là ta khôi phục lại chấn động lực của khối óc. Khi bạn dùng hai ngón tay cái bịt kín hai lỗ tai là bạn đang hội tụ luồng điển về bộ đầu và tập trung nó vào giữa hai chân mày. Ngón trỏ và ngón giữa của bạn chận lên màng tang nơi chân tóc và ở giữa xương khớp mắt thì luồng điển cũng chuyển chạy về trung tâm chân mày. Khi bạn đã có khả năng tập trung được luồng điển đó rồi thì ánh sáng sẽ phóng ra từ nơi Ấn Đường, trung tâm giữa chân mày, tiến thẳng một đường lên trung tâm của Càn Khôn Vũ Trụ. Lúc đó chúng ta càng ngày càng cảm thấy thông thả nhẹ nhàng hơn. Người mới tu nên làm pháp này ít nhất 6 tháng để chấn chỉnh bộ óc. Sự động loạn đã thu hút trần trược quá nhiều, cho nên chúng ta phải chấn chỉnh khối óc trước tiên. Người mới tu không cần thiết giờ giấc. Giờ rảnh có thể làm pháp Soi Hồn để cho giảm bớt sự động loạn không cần thiết của cuộc đời đau khổ hiện tại.

2. Hỏi: Trong lúc Soi Hồn, tâm trí mình phải như thế nào?

Đáp: Mình cứ co lười và tập trung, ngó thẳng ở trung tim chân mày. Cái ý mình ngó thẳng ngay trung tim chân mày, và trên đỉnh đầu, mình tập trung niệm Nam Mô A Di Đà Phật để cho tất cả những luồng điển của thần kinh quy tụ làm một. Tâm ý lúc Soi Hồn mà nếu mà nó vọng động, hướng chuyện ngoài nhiều quá, chúng ta phải dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Ý niệm chứ không phải miệng môi, dùng ý niệm để cái điển nó chạy đều một vòng hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ nó mới mở được.

3. Hỏi: Trong lúc Soi Hồn có nhiều tư tưởng tạp nhạp thì phải làm sao?

Đáp: Tư tưởng tạp vào thì chúng ta chỉ niệm Phật thôi. Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật là giải nó ra. Bởi vì Nam Mô A Di Đà Phật đã quy không, đã trở về không, tức không là cái gì? Không là ánh sáng. Bây giờ ánh sáng đang chiếu cho chúng ta. Không ai bắt được, thì ánh sáng đến thì bóng tối nó phải dang ra.

4. Hỏi: Soi Hồn cần thiết như thế nào?

Đáp: Cái Soi Hồn là người mới tu nó phải cần thiết, rất cần thiết Soi Hồn để cho nó trụ. Soi Hồn là sửa tâm, sửa tánh của chính mình. Khi nó trụ rồi tâm tánh mình đâu đó cũng đang hoàng, chánh đại quang minh. Nếu mà Soi Hồn không có trụ là tâm tánh bất thường.

5. Hỏi: Tại sao phải Soi Hồn?

Đáp: Soi Hồn là chấn chỉnh khối óc của chúng ta lại. Hai luồng điển, hai sợi thần kinh ở đây nó thông suốt vô trung ương phát sáng. Soi Hồn là làm cho ổn định thần kinh khối óc của chúng ta. Khi chúng ta sơ sanh giáng xuống thế gian là chúng ta ngây thơ, quy nguyên thanh thân, nhẹ nhàng. Bây giờ chúng ta sống với cảnh đời lôi cuốn, làm nhiều động thần kinh chúng ta càng ngày càng suy yếu thì cái chấn động lực chúng ta mới yếu kém. Phải gom lại để cái chấn động lực mạnh lên. Lúc đó hào quang chúng ta sáng suốt và ổn định hơn. Càng ngày, càng quên tất cả thế sự, trở về chơn tánh trong lúc sơ sanh, thì con người tươi tắn. Soi Hồn chú ý trung tim chân mày là đường khai mở. Sửa tâm sửa

tánh lâu ngày sẽ thành một tập quán tốt, khai triển con mắt thứ ba, nhắm mắt thấy rộng và nhẹ nhàng, thì mới thật sự là buông bỏ.

6. Hỏi: Khi Soi Hồn hai ngón tay bịt hai lỗ tai để làm gì?

Đáp: Vì lỗ tai của ta hằng ngày tiếp xúc những chấn động bên ngoài cho nên đem lại công phu chúng ta bịt hai lỗ tai lại, là vừa thôi chứ không phải là ép mạnh. Nhiều người ép cho mạnh, động thần kinh trong đó không được. Cho nên bịt vừa, hai cánh tay vừa ngang vai là đủ rồi. Nó bịt để cách biệt những chấn động của bên ngoài và nó phát triển những chấn động thanh nhẹ ở bên trong tâm thức và thăng hoa nhẹ nhàng.

7. Hỏi: Có cần bịt lỗ tai thật kín hay không?

Đáp: Không cần chặt kín. Nhiều người bị con la nhiều quá, chông la nhiều quá muốn bịt kín cho rồi. Không phải vậy. Đâu có cần làm bịt kín. Điện mà, chỉ giờ ngay ngang vai là nó kín rồi, vừa ngang vai là nó vừa kín. Vừa đúng và nó không có động thần kinh. Nhiều người ép quá nó động thần kinh không tốt. Cái đó mấy chục ngàn sợi thần kinh, không phải ít đâu.

8. Hỏi: Để ngón tay trở chặn ở trán để làm gì?

Đáp: Những ngón tay của ta là kết hợp từ trong một cơ tạng. Tim, gan, tì, phế, thận là ngũ hành. Hai bên hợp lại luồng điện âm dương. Vừa để là điện nó chạy rồi và ý chúng ta tập trung ngay trung tim chân mày là điện nó tụ lần lần ngay chỗ đó. Lâu ngày nhắm mắt là vừa để tay lên là nó thấy sáng rồi.

9. Hỏi: Tại sao ngón tay giữa lại kéo nhẹ mí mắt?

Đáp: Bởi ngón giữa nhẹ nhẹ ở mí mắt đây. Soi Hồn thét ở đây nó có một cái thần kinh liên hệ về con mắt. Mà làm lâu ngày vậy đó con mắt sẽ sáng. Nhiều người mắt cận thị bây giờ cũng có thể bớt cái kiếng đi.

10. Hỏi: Nguyên tắc của Soi Hồn là nhìn thẳng ngay trung tim chân mày, lắng nghe điện chạy trung tim bộ đầu, có phải vậy không?

Đáp: Thì những người ban đầu hay lo chuyện đời, bịt vô lỗ tai hay nghe ồ ồ, cái tiếng ồ ồ đó. Chúng ta cứ theo cái tiếng ồ ồ đó nghe lần lần nó sẽ giải cái tiếng đó, nó sẽ đi khỏi, không còn ở trong lỗ tai chúng ta nữa, thì chúng ta bắt đầu tập trung được rồi.

16. Hỏi: Xin cho biết sự hữu ích của Soi Hồn?

Đáp: Soi Hồn là chấn chỉnh tất cả những chấn động trên khối óc, đâu đó có trật tự, nhìn khác. Bộ đầu càng ngày càng phát triển thì cơ tạng càng ngày càng phát triển theo. Bên trên đang hoàng thì bên dưới sẽ tiến hóa chung một đường lối và không vọng động nữa. Cho nên những người Soi Hồn một thời gian. Rồi bây giờ giận ai rồi tôi muốn trả thù người đó. Ghét người đó vừa Soi Hồn nó ra cả một chương trình từ đầu chí cuối là hậu quả mình lãnh đủ thôi, không có làm chuyện trả thù nữa. Vì nó là một cơ quan quan trọng và nó sẽ giúp đỡ cho con người khai tâm mở trí và sửa tâm, sửa tánh thay đổi tất cả bên trong, sự uất hận của bộ gan.

18. Hỏi: Khi Soi Hồn hai cánh tay bị mỏi thì phải làm sao?

Đáp: Hai cánh tay bị mỏi thì có cái phương pháp xả thiền làm cho máu nó chạy đều đó, bóp bên này, bóp bên kia thì nó chạy đều rồi mình Soi Hồn lại, đâu có sao đâu.

23. Hỏi: Trong ngày mà rỗi rảnh có nên Soi Hồn thêm hay không? Và bao nhiêu lần trong ngày?

Đáp: Nếu làm được trong ngày 3 lần thì tốt lắm. Sớm mai, trưa, chiều cũng được.

24. Hỏi: Soi Hồn là để gia tăng chấn động lực. Xin giải thích thêm?

Đáp: Soi Hồn là chúng ta tập trung tinh khí thần, là tinh ba chúng ta được tập trung tiến lên hòa hợp với chấn động của Càn Khôn Vũ Trụ thì chúng ta mới hòa hợp với tinh ba của Càn Khôn Vũ Trụ. Thì lúc đó mà ánh sáng xuất ra rồi, hồn chúng ta xuất ra rồi, thêm một cái hồn sáng. Cái hồn cũng như cái thể xác này mà nó nhỏ gọn, có thể đi đứng được, tinh ba của vũ trụ. Thế gian nhờ tinh ba của cha mẹ mới có thân xác. Chúng ta tu nhờ tinh ba điện khí của vũ trụ chúng ta mới có cái hồn đi đứng được dễ dãi.

25. Hỏi: Gia tăng chấn động lực là gì?

Đáp: Gia tăng chấn động lực là thay vì sự sáng suốt của chúng ta hướng ngoại. Bây giờ chúng ta Soi Hồn nó chỉ hướng nội phát triển một đường đi lên thôi. Đó kêu bằng gia tăng phù hợp với chấn động thanh tịnh đi lên, để rút đi lên chứ không phải chấn động đầm đá như thế gian.

31. Hỏi: Soi Hồn đỉnh đầu mát và xương sống mát lạnh, đó là trạng thái gì?

Đáp: Mát lạnh thì không tốt, ấm mà phát sáng là tốt. Xương sống đi lên ấm và phát sáng là tốt. Bộ đầu mát, nhẹ cũng sáng là tốt.

PHÁP LUÂN CHIẾU MINH

(Thực Hành Tự Cứu p. 136)

1. Hỏi: Nên tập Pháp Luân Chiếu Minh vào lúc nào, và công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh?

Đáp: Sau khi ăn cơm hai tiếng đồng hồ là làm được. Công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh là điều hòa cơ tạng và giúp cho tứ chi ấm áp. Pháp Luân Chiếu Minh sẽ sửa trị cơ tạng trở lại thanh nhẹ thì con người mới được vui. Pháp này giúp cho bộ ruột sa thải nhiều độc tố nên cơ thể khỏe và có giấc ngủ ngon, sáng đi làm nhẹ nhàng. Pháp này còn giúp gia tăng sự kiên nhẫn trong lúc làm việc, hay nhận xét việc gì thì cũng rất bình tâm vì cái hỏa can (gan) được giải, bộ ruột được thông, cái óc được nhẹ.

2. Hỏi: Tại sao khi thở Pháp Luân Chiếu Minh thì phải chú ý đến cái rún?

Đáp: Tại sao bạn phải nghĩ đến cái rún? Nghĩ đến rún là chú ý tới trái thận, vì thận với rún liên hệ trực tiếp với nhau. Khi ta hít đây như thế này, cái hơi nó ép phía đằng sau, khi ta thở ra thì cái hơi nó ép ra sau. Hai hơi hít ra và thở vô là một hơi thở liên tục. Nó nhập lại chúng ta phải liên tiếp thở cái thứ hai để thành lực lượng mạnh, ép cái trực khí của trái thận và trực khí của ngũ tạng và sẽ đẩy nó ra theo đường đại tiện, tiểu tiện, hay các lỗ chân lông.

4. Hỏi: Thưa Thầy tại sao thờ Chiếu Minh phải đếm từ 1 cho đến 12 rồi từ 1 cho đến 11, v.v... cho tới số 0?

Đáp: Bởi vì tất cả 1 tới 12 là một giáp, từ một giáp mà giải được một giáp trở về không mới là đúng toán Trời. Nó 24 trên 24. Chúng ta sống đây cũng 24 trên 24 mà nó giải được là tất cả trở về không mới là đúng. Về không là thanh nhẹ, không còn nghiệp, không còn nghiệp duyên nữa. Trong thực hành mà hiểu được đạo mới là đúng. Đạo vốn quân bình là không.

THIÊN ĐỊNH

(Thực Hành Tự Cứu p.154)

5. Hỏi: Ngồi thiền trên ghế hai chân phải làm sao?

Đáp: Ngồi thiền trên ghế là hai chân phải hợp lại, bởi vì luồng điện âm dương luôn luôn phải cho nó hợp nhất mới giải tiến được, mà phân tán không có giải tiến được. Tay chúng ta phải hợp nhất, chân chúng ta cũng phải hợp nhất. Phải thẳng lưng nó mới xuất phát đi lên được.

6. Hỏi: Ngồi thiền xếp bằng ở trên tapis³ tốt hay xấu?

Đáp: Cách mặt đất là tốt. Sát mặt đất là nhiều khi những người cái luồng điện còn yếu, không có thanh thoát, trên bộ đầu không có thanh thoát xuất phát mà cứ ra gốc cây ngồi là bị rút. Một ngày nào đó bị khối trước nó rút, nhập xác nói bậy bạ, nghĩ bậy, nói sai, thích nói thiên cơ, nói đủ chuyện hết nhưng mà chính mình giải quyết không được.

12. Hỏi: Giờ nào không hành thiền được cho người mới tu?

Đáp: Cái giờ nào là giờ âm, tức là giờ trước từ 3 giờ chiều trở đi. Cái giờ âm đó hay bị những thiêng liêng phá phách bởi vì những người mới tu còn yếu ngồi giờ đó không được. Người mà tu lâu mạnh rồi ngồi giờ đó không có sao hết, chỉ độ người ta thôi. Còn người yếu thì bị áp đảo bị vì trước hút trước. Mà nếu chúng ta thanh, chúng ta sáng, chúng ta ngồi đầu chúng ta cũng chiếu cho người ta được. Bởi vì chúng ta còn trước phải nên tránh cái giờ đó thì nó không có áp đảo cái xác chúng ta hôn mê được. Giờ đó chúng ta không ngồi. Giờ đó chúng ta có thể làm Pháp Luân Chiếu Minh, Soi Hồn một chút rồi cho cái thể xác an nghỉ. Rồi đến giờ chánh Tí chúng ta làm.

13. Hỏi: Nhiều người mới tu sợ hành thiền nửa đêm thì mất giấc ngủ và hại sức khỏe có đúng không?

Đáp: Không phải, cái đó là ham ngủ, cái đó là tập quán mà thôi. Còn đây chúng ta lập lại cái trật tự, cái giờ của chúng ta. Giờ Tí là giờ Trời Đất thông khai, chúng ta theo cái chấn động của vũ trụ mà sống thì không phải ngủ nhiều giờ, con người khỏe mạnh không phải ngủ nhiều giờ. Ngủ ít giờ mà làm việc rất nhiều không mệt nhọc mới là đúng.

14. Hỏi: Khi ngồi thiền có nên nghe băng giảng Vô Vi hay không?

Đáp: Đối với những người nghe băng giảng là người mới tu, bận rộn làm ăn, không nghe được nhiều triết lý để dẫn dắt cho chúng ta khai tâm mở trí. Cho nên những người đó bận rộn về phải nghe băng; nghe băng cho nhiều, nhiều khi nghe một tiếng, hai tiếng mà bắt

³ Tapis: Tấm thảm.

được một hai câu, thấy sự sai của chính mình mà ăn năn, sám hối, tự tu, tự tiến. Luồng
điền của người truyền pháp nâng niu và xây dựng tâm thức của chúng ta tiến hóa. Cho
nên những người ban đầu mới tu nghe băng thấy nó êm ả trong người lắm, chỉ phụ giúp
giai đoạn đó. Sau này tự đi được rồi đâu cần phải nghe băng. Nếu nghe băng hoài làm sao
đi nghe ông Tiên ông nói chuyện gì, ông Phật ông nói chuyện gì. Mình phải tự túc phát
triển đi lên thì lúc đó mình có sức mạnh, thanh nhẹ mình mới nhận được những gì bên
ngoài liên hệ với mình. Ăn năn, sám hối và dễ tu hơn.